

DU GODE GUD

Velkommen igen, Guds engle små

1.
Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje Himmel-sale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale

2.
Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi,
os volder ej den kvide!

3.
Vor hytte er lav og så vor dør,
kun armod er derinde,
men gæstet I har en hytte før,
det drages vi til minde;
er kruset af ler og kagen tør,
deri sig engle finde.

4.
Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge;
o, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!

5.
Så drømme de sødt om Betlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet,
de drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet.

6.
Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.

7.
Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige,
da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled,
da kommer ret Guds rige.

8.
O, måtte vi kun den glæde se,
før vore øjne lukkes!
Da skal, som en barnemoders ve,
vor smerte sødt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske,
lad julesorgen slukkes!

Under dine vingers skygge

1.
Under dine vingers skygge,
Herre, lad mig bo og bygge,
til du vil hjemkalde mig,
til mit øje træt sig lukker,
til i dødens stund jeg sukker:
Herre, tag min ånd til dig!
2.
Under dine vingers skygge,
dér, kun dér er livets lykke,
Åndens barnehjem på jord,
hvor, hvad vi af Paradiset
har ved Adams fald forliset,
atter spirer frem og gror.
3.
Under dine vingers skygge
som i barndomshjemmet trygge
vandrer vi trods storm og slud;
fries vi end ej for fare,
dog fra mørkets magt og snare
du bevarer os, vor Gud.
4.
Under dine vingers skygge
lad kun korsets byrde trykke,
klage lyde på vor gang!
Fader! dine visdomshænder
kors til sejrens palme vender,
klageråb til jubelsang.
5.
Under dine vingers skygge
lad mig hjertets tempel smykke
med min tro, min kærlighed,
lys og renhed, kraft og varme,
at til sidst i dine arme
jeg må slumre ind i fred!

H.A. Timm 1852

Se, hvilket menneske

1.
Se, hvilket menneske, se, hvilket sind.
Se, hvor han glad lukker udskuddet ind.
Brød til de sultende deler han ud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!
2.
Se, hvilken kreativ kærlighedsmagt.
Hør de fantastiske ting, han har sagt.
Fest for de fattige! lyder hans bud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!
3.
Se, hvor han helbreder hjerte og krop.
Se, hvor han slider og slæber sig op.
Se, hvor hans kraft driver kræmmerne ud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!
4.
Se, hvor han kæmper for frihed og fred.
Se, hvor han fængsles og dræbes derved.
Se, hvor han følger sin kærligheds bud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!
5.
Se, hvor han gør sig til brød og til vin.
Mærk, hvor han nu gør din byrde til sin.
Mod til de modløse deler han ud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!
6.
Se, hvilket menneske, se, hvilket mod.
Se, hvor han angriber ondskabens rod.
Mærk, hvor hans Ånd driver dødsangsten ud.
Sådan er Skaberen.
Sådan er Gud!

Hans Anker Jørgensen 1987

Lovsynger Herren, min mund og mit indre!

1.
Lovsynger Herren, min mund og mit indre!
Sjungende, hjerte, tag Ånden i favn!
Tonerne spille, som stjernerne tindre,
trindt om Jehovas højhellige navn!
2.
Sjæl, kom i hu, at Guds pris du forkynder
tidlig og sent, for han evig er god,
han, som forlader i skok dine synder,
råder på al din elendighed bod.
3.
Løskøbt har han dig blandt Helvedes fanger,
kranser dig yndig, som kongen sin ven,
skænker dig alt, hvad dit hjerte forlanger,
sol-fuglen lig bliver ung du igen.
4.
Højt, som til himlen der findes fra jorden,
vokse vor Herre lod nåden i hast.
Langt, som fra syden der måles til norden,
skilte fra os han vor skam og vor last.
5.
Faderen tager vel barnet til nåde,
så tager trælbaarne syndere du,
Gud! for du kender vor skabelses gåde,
støvtråde-værket du kommer i hu.
6.
Menneskeliv er som græssets i enge,
blomsten vi ligne fra isse til fod,
stormene hvine, og bladene hænge
visnet, man ved ikke mer, hvor den stod!
7.
Evigheds-blomst derimod er din nåde,
fryder dem alle, som frygte din magt,
bliver end sent deres afkom til både,
som holde hart ved dit bud og din pagt.
8.
Herren, vor Herre, han troner i Himlen,
enevoldskonge er han over alt.
Stjernerne lig er om højsædet vrimlen,
høvdingeskaren, blandt tjenere talt.
9.
Lover ham, engle! som herlig udretter
ærinde hans, alt som ordene lød.
Priser ham, kræfter som fluks iværksætter,
hvad med et vink kun den vældige bød.
10.
Lovsynger Herren, hans værker i klynge,
verdener alle! thi riget er hans.
Glæd dig, min sjæl, til for evig at synge
Skaberens pris, hvor han troner i glans.

Du, som gir os liv og gør os glade

1.

Du, som gir os liv og gør os glade, du,
som holder af os, som vi er,
du, som åbner bøgehækkens blade,
du, som skaber blomst og bi og bær,
uden dig var alle marker golde,
uden dig var alle hjerter kolde.

2.

Uden dig har kolde spekulanter
skabt en hverdag uden lys og luft, uden
tid til børn og gamle tanter, uden fug-
lesang og blomsterduft. Uden dig må
glæden gå på krykker, uden dig må
livet gå i stykker.

3.

Uden dig forråder vi hinanden,
uden dig går vores sind i chok.
Uden dig går folket fra forstanden, hele
verden går mod ragnarok.
Derfor råber vi i angst og smerte: 'Lær
os én gang til, hvad Jesus lærte:

4.

"I kan ikke tjene Gud og Fanden,
I må vælge mellem liv og død.
I skal ikke tjene på hinanden,
I skal dele glæde, sorg og brød.
Tjen hinanden, I er alle lige,
der er ingen rige i mit rige!

5.

I skal se med kærlighedens øjne,
alt det skabte skal I passe på.
I skal ikke tro på gyldne løgne,
i mit rige er de store små.
I skal ikke frygte nogen fjende,
kærlighedens liv har ingen ende!"

6.

Du, som åbner døren gennem døden,
når vi drikker af dit hjerteblod,
vis os midt i mørket morgenrøden,
giv os hvedekornets kraft og mod.
Du, som åbner bøgehækkens blade,
giv os liv og lys, og gør os glade!

Hans Anker Jørgensen 1982

Måne og sol

1.

Måne og sol,
vand, luft og vind
og blomster og børn
skabte vor Gud.
Himmel og jord,
alting er hans,
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre vi synger dit hellige navn.

2.

Jesus, Guds søn,
levede her
og døde for os,
lever i dag,
ja, han er her,
ja, han er her,
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre vi synger dit hellige navn.

3.

Ånden, vor trøst,
levende varm
og hellig og stærk,
taler om Gud,
bærer os frem
dag efter dag
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre vi synger dit hellige navn.

Britt G. Hallqvist 1973.

Holger Lissner 1978

RAMS
FOLKEKIRKENS
SKOLETJENESTE
RIBE STIFT